

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/1095/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520207902
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7520207902.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtne 48, Bratislava, proti žalovanej: B. X., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XXX, XXX XX F., o zaplatenie 4.240,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 735,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 735,88 Eur od 21.11.2020 do 09.04.2021 **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 293,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 293,81 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia, a to tak, že žalovanej sa povoľuje žalovanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**

IV. Žiadna zo strán **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu dňa 30.12.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4.240,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 21.11.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 28.03.2013 Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet Č.. XXXXXXXX. Žalovanej bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80%. Ku dňu výpisu z kartového účtu mala schválený úverový rámec vo výške 2.400 Eur, ktorý sa zaviazala splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 80,00 Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 07.11.2020 nový výpis z bankovej knihy, ku dňu 31.10.2020 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.240,91 Eur. Nakoľko žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti do dňa 20.11.2020, právny predchodca žalobcu si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

3. Žalobca k žalobe pripojil: Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenskej požičovne zo dňa 28.03.2013, výpis z Pôžičkovej karty za obdobie od 10.04.2013 do 31.10.2020.

4. Súd žalobu spolu s prílohami zaslal žalovanej na vyjadrenie dňa 05.02.2021, žalovaná si zásielku prevzala dňa 10.02.2021, o čom svedčí doručka na č. I. 32 spisu.

5. Podaním doručeným súdu dňa 11.02.2021 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.01.2020. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 15.02.2021 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o..

6. Žalovaná sa vo veci vyjadrila podaním zo dňa 08.04.2021 (č.l.48 spisu), v ktorom uznala svoj záväzok voči žalobcovi s tým, že celú dlžnú sumu nevie naraz uhradiť a preto žiada súd o možnosť splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 Eur.

7. Podaním doručeným súdu dňa 09.04.2021 zobral žalobca svoju žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 385,88 Eur (poplatky a sankčný úrok) ako aj v časti o zaplatenie sumy 350 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania (dodatočné platby žalovanej) a žiadal, aby súd konanie v týchto častiach zastavil a následne rozhodol rozsudkom pre uznanie tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.505,03 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3855,03 € od 21.11.2020 do 22.11.2020, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3805,03 € od 23.11.2020 do 16.12.2020, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3755,03 € od 17.12.2020 do 15.01.2021, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3705,03 € od 16.01.2021 do 16.02.2021, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3605,03 € od 17.02.2021 do 16.03.2021, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3505,03 € od 17.03.2021 do zaplatenia všetko pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 100 Eur mesačne splatnými vždy k 25. dňu v mesiaci pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej zo splátok.

8. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 16.04.2021, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Nedostavila sa ani žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

9. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 09.04.2021 zobral svoju žalobu čiastočne späť a to v sume 385,88 Eur (poplatky a sankčný úrok)- bez udania dôvodu a v sume 350 Eur (dodatočné úhrady žalovanej). Na základe uvedeného preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 735,88 Eur s príslušenstvom zastavil.

13. Žalobca vo svojom podaní dňa 09.04.2021 žiadal súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie.

14. Podľa názoru súdu prejav žalovanej, vyplývajúci z podania na č.l. 48 spisu slovami: „ uznávam čo do dôvodu a výšky svoj záväzok voči spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., a žiadam o umožnenie splatiť ho v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100Eur“ nie je kvalifikovaný uznávací prejav.

15. Pri právnej klasifikácii podania strany sporu vychádza súd z jeho obsahu v zmysle čl. 11 ods. 1 CSP. Zásadným interpretačným pravidlom je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase urobenia tohto úkonu. Pri posudzovaní procesného úkonu účastníka konania podľa jeho obsahu nemôže súd určitému úkonu dávať iný význam, než ktorý zodpovedá obsahu úkonu,

jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v úkone použitým výrazovým prostriedkom a celkovému zmyslu úkonu účastníka. Ak nastane situácia, pri ktorej je potrebné skúmať otázku, či existuje rozpor medzi prejavom účastníka urobeným v úkone a jeho vôľou, je potrebné akceptovať objektívne hľadisko. Aplikujúc toto hľadisko treba mať pri posudzovaní procesného úkonu účastníka podľa jeho obsahu na zreteli to, ako v ňom bola navonok objektívne prejavovaná vôľa konajúceho, nie na to, či je subjektívne, zo subjektívneho aspektu účastníka zhoda medzi navonok urobeným procesným úkonom a vnútornou vôľou toho, kto úkon urobil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 128/2010).

16. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08.08.2019 pod sp.zn. 3Co/104/2019 v zmysle ktorého: „Rozsudkom na základe uznania nároku môže rozhodnúť súd len vtedy, ak je prejav účastníka natoľko určitý, že z neho možno urobiť skutočne nepochybný záver, že úkon smeruje k uznaniu nároku. Uznanie nároku ako celku v sebe zahŕňa jednak uznanie základu nároku, ako aj uznanie jeho výšky a musí z neho byť zrejmá aj vôľa žalovaného bezpodmienečne nárok žalobcu uspokojiť. Nie je teda možné uznanie výšky nároku bez toho, aby uznal jeho základ. Podľa názoru odvolacieho súdu prejav žalovanej, tak ako je zachytený v zápisnici z pojednávania na súde prevej inštancie, nie je natoľko jasný a jednoznačný, aby z neho bolo možné usúdiť, že jej úmyslom bolo skutočne uznanie základu a výšky nároku. Nie je teda splnená práve požiadavka určitosti uznávajúceho prejavu vôle žalovanej. Ústne vyjadrenie žalovanej je potrebné vnímať v kontexte celého jej prednesu, v ktorom sa zameriava predovšetkým na svoju ťaživú životnú situáciu, ktorá má vplyv na jej platobnú neschopnosť. Z obsahu takéhoto vyjadrenia žalovanej vyplýva len toľko, že chce dlh splatiť, avšak vôbec nie je vyjadrený resp. zrejmý dôvod (základ) tohto dlhu a už vôbec nie je zrejmé, akú sumu chcela zaplatiť. Okolnosti prípadu nasvedčujú tomu, že žalovaná je si vedomá existencii dlhu, no nesúhlasí s tým, aby bola zaviazaná na úhradu dlhu v celom rozsahu tak, ako bol uplatnený žalobou a svoje vyjadrenie formulovala pod tlakom okolností- prebiehajúce súdne konanie, jej nepriaznivá finančná situácia a snaha o docielenie možnosti úhrady dlhu v splátkach. Takýto prejav žalovanej podľa jeho obsahu (čl.11 ods. 1 CSP) nemožno spoľahlivo posúdiť ako plne akceptovateľný a účinný prejav, ako to má na mysli ust. § 282 CSP.“

17. Odvolací súd sa rovnako stotožnil s názorom, že procesná povinnosť súdu rozhodnúť rozsudkom pre uznanie však nestojí nad povinnosťou súdu prihliadať z úradnej moci na existenciu takých zmluvných podmienok v spotrebiteľských sporoch, ktoré spôsobujú nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nad povinnosťou poskytnúť v takom prípade ochranu spotrebiteľovi s poukazom na ustanovenie § 295 a § 298 CSP. Súd je povinný aj bez návrhu skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, a to nielen tých, na ktorých spočíva uplatnený nárok, ale všetkých ostatných podmienok spotrebiteľskej zmluvy alebo iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Tieto ustanovenia predstavujú v CSP odôvodnenú výnimku z dispozičného princípu a z princípu „ne ultra petitem“.

18. Podľa vyššie uvedeného rozhodnutia tak „nie každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Aj rozsudok pre uznanie nároku ako každé rozhodnutie súdu by malo byť zákonné, t.j. v súlade s hmotným právom (právnymi predpismi). Aj keď na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy (§ 153a ods. 3 v spojení s § 99 ods. 2 OSP) uvedený princíp v ust. § 282 CSP výslovne nie je vyjadrený, vyplýva to z princípu priority ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Odvolací súd preto zastáva názor, že napriek uznávaciemu prejavu žalovanej ako spotrebiteľa a návrhu žalobcu ako dodávateľa na vydanie rozsudku pre uznanie, tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu - napríklad v žalobe by sa uplatňoval nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej neplatnosť súd skúma aj bez návrhu (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/150/2017 zo dňa 21. 02. 2018, podľa ktorého v prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. nekalý charakter spotrebiteľských zmlúv. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú a to často krátko len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne).“

19. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

20. Dňa 26.03.2013 žalovaná vyplnila a podpísala Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenskej požičovne (ďalej len „zmluva“), ktorá bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 28.03.2013. Z čl. II zmluvy vyplýva, že žalovaná požadovala úverový rámec vo výške 1.800 Eur pri štandardnej mesačnej splátke 60 Eur. Žalovanej napokon bol schválený úverový rámec 2.400 Eur s mesačnou splátkou vo výške 80 Eur.

21. V zmluve čl. V je uvedený výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (26,35%) pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 3/1/2013. Výška spotrebiteľského úveru je 1.800 €, počet splátok je 47, prvá až predposledná splátka 60 € a posledná splátka 31,75 €. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 2.791,75 €. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 991,75 €. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku je 26,62% p.a..

22. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovanej vyplýva, že za obdobie od 10.04.2013 do 31.10.2020 vyčerpala žalovaná spolu sumu 17.026,38 €, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavujú sumu 13.079,28 € a úroky a poplatky zvyšujú sumu. Žalovaná za to isté obdobie uhradila spolu sumu 12.785,47 €.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, a y/ a § 10 ods. 1 alebo,
b/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

32. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok.

33. Z obsahu zmluvy vyplýva že v čl. V. Vyhlásenie klienta úveru bol text vo fotokópii, obsahujúci predpoklad výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov /RPMN/ s tým, že výsledná RPMN mala predstavovať výšku 26,35%. V rámci predpokladov pre výpočet tam napr. uviedol poskytovateľ peňažných prostriedkov počet splátok 48, pričom takýto údaj nevyplýval zo žiadosti o aktiváciu a žiadna iná zmluva pripojená nebola. To znamená, že právny predchodca žalobcu pracoval s pričom splátok, ktoré si zrejme sám určí, pričom výška splátky prvej a predposlednej bola 60 Eur a posledná bola vo výške 31,75 Eur. Nie je tak zrejmé, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovanou riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zřejmý úverový rámec a fixná mesačná splátka. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

34. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalovaná v danom prípade mohla mať pochybnosti o RPMN. Prítom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej

zmluvy. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

35. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojim úkonom“.

36. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

37. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný celkovo čerpala sumu 13.079,28 € a zvyšok sú úroky a poplatky. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 12.785,47 €. Vzhľadom na to, že žaloba je dôvodná len čo do výšky rozdielu poskytnutej sumy a splatenej sumy, teda 293,81 € (13.079,28 € - 12.785,47 €). V prevyšujúcom rozsahu (keďže zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

39. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením a to vo výške 5% ročne zo sumy 293,81 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia.

41. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe žalobcu v časti vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila sumu 293,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 293,81 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti istiny nad sumu vo výške 293,81 Eur s príslušenstvom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

42. Podľa § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami.

43. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

44. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

45. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

46. Z daného ustanovenia vyplýva, že súd v odôvodnených prípadoch môže určiť aj dlhšiu lehotu, ktorú stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil priznať výhodu splátok je najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. Priznané plnenie v splátkach musí byť podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, povinný nárok a osobné pomery strán v spore je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než 3 dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. Takéto stanovisko potvrdil aj Krajský súd v Košiciach rozhodnutím sp.zn.: 3Co/282/2018.

47. Súd umožnil žalovanému splácať súdom priznanú sumu v splátkach po 100 Eur mesačne, nakoľko má zato, že uvedená forma splácania dlhu v splátkach je dôvodná vzhľadom na súhlas žalobcu splácať sumu v splátkach vo výške 100 Eur mesačne. Preto vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol o povinnosti žalovanej splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach po 100 Eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca s tým, že prvá splátka bude splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky.

48. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).